నిజానికెవరిదీ పాపం?

౧

వెంకన్న పోతుగడ్డ అనే పౌరుషనామంగల కమ్మటూరి ఆసామి. నాగయ్యా చౌదరికి లేక లేక ముది వయస్సునకలిగిన కొడుకు. నాగయ్యకు నలుబది యెకరముల సుక్షేత్రమైన మాగాణిపొలం పది యెకరాల తోట నలుబదివేల రూపాయల ఖాతా నాలుగరకల యెడ్లు నలుగురు పెద్దపాలేళ్ళు యింకా యీ సంపత్తుకు తగినట్టు అమాంబాపతు ఒక యిరవై పశువులు ఉన్నవి. ఆ వూళ్ళో యింకెవరికి అంతకన్న పొలం లేక పోవటంచేత అంతిడబ్బు లేకపోవటంచేత ఆ గ్రామస్థులంతా షాహుకారు నాగయ్యా అని ఆయన్ని పిలిచేవారు.

షాహుకారు నాగయ్యా చాలా మంచివాడు, సరసుడు అనిపించుకున్నాడు. ఊళ్ళో ఏ తగాదాలు వచ్చినా ఆయనదగ్గిర పరిష్కారమవుతూ ఉండేవి. యేదైన అవుసరంగలిగి డబ్బుకోసరం వెళితే ఆయన లేదనేవాడుకాడు. డబ్బుయిచ్చి తొందరలు చేసేవాడు కాడు. డబ్బంతా మునిగిపోతూవుంటే యిల్లూవాకిలి వేలంవేయించినా యింట్లోనుంచి వెళ్ళకొట్టేవాడు కాడు. అందుచేతనే ఆయనకు పెద్దమనిషి అనేగౌరవం.

వెంకన్న పెద్దవయస్సులో పుట్టటంచేత ఒక్కడే కొడుకవటంచేత నాగయ్యా చాలా చనువుచూపేవాడు. అత నేంకావాలని మారాంచేసినా ఎంత ఖరీదయినా అప్పటికప్పుడు తెప్పించియిచ్చేవాడు. ఒకనాడు వెంకన్న తనకో గడియారము ఒక ఫౌంటేను కలము యిస్తేనేగాని బడికిపోనన్నాడు వెంటనే ఆ వూరి కరణాన్ని బెజవాడ మోటారుమీద పంపించి నలభై రూపాయలుపెట్టి తెప్పించియిచ్చాడు. తల్లికుండే ప్రేమకు అంతులేకపోయినా కొంచెమంత బద్ధకస్తురాలవటంచేత కొడుకంటే అంత పెద్ద శ్రద్ధగా వున్నట్లు కనిపించేదికాదు. ఇంక నౌకర్లు చాకర్లమాట చెప్ప అక్కరలేదు. దొరగారు దొరగారు అంటూ ఎప్పుడూ క్రిందదించేవాళ్ళు కారు. ఆఖరికి ఆ బడిపంతులుగారికికూడా షాహుకారుగారి కుమారుడనే గౌరవమే. కొంచెమంత తలనొప్పిగావున్నదండీ అన్నా, మా అమ్మ రమ్మందంటే అన్నా, మా నాన్నతో మాట చెప్పాలండీ ఊరెడుతా డన్నా తప్పక పంపించేవాడు.

ఇంత గారాబము చనువు అవటంచేత ఆ వూరి బళ్ళో వున్న అయిదుతరగతులు చదవడానికి వెంకన్నకు పది సంవత్సరాలు పట్టింది ఇప్పటికి వెంకన్నకు పదహారు సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చింది. అయిదోక్లాసు సర్టిఫికేట్టు వచ్చినా వెంకన్నచౌదరికి చదవటం వ్రాయటం సరిగ్గారాదు.

ఇంకా లోగడ ముచ్చట్లు ఆటలు పాటల్లో వెంకన్నచౌదరి తనచెయ్యే పైనవుండాలనుకొనేవాడు. శరీరంలో బలమున్నదనే అనుకుంటే బుద్ధిబలం ఎక్కడిది. ఏదోబలంతో చెయ్యబోయ్యేటప్పటికి ఎవడో వుపాయంగా చేసేసేవాడు. దానితో వుక్కురోషం వచ్చి వెంకన్న వానిని పట్టుకుని కొట్టేసేవాడు. వాడేడిస్తే ఆటలో అరటిపండు అని వూరార్చేవాడు. పెద్దవాళ్ళదాకా పోయినా వాళ్ళు షాహుకారుగారి మీద గౌరవంచేత దాన్నిఅంత బయటకు లాగేవారు కారు. ఎవ్వరైనా కొందరుపోయి చెపితే నాగయ్యాగారు కొంచెమంత కూకలువేసేవాడే.

౨

ఇక ఆవూళ్ళో చదువులేదు. పొరుగూరు పంపటానికి వెంకన్నను విడిచిపెట్టివుండలేరు. పోనీ నాగయ్యా తనూ భార్యా వెంకన్నని పెట్టుకుని ఏబెజవాడలోనైన వుందామా అనుకుంటే యీకామాటం అంతా వదిలిపెట్టి వెళ్ళడానికి వీలులేదు. అయినా ఏంకావాలి పెద్ద చదువు తనకొడుకుకు. కొంచెమంత దస్కత్తుచెయ్యటం కూలీపద్దు రాసుకోవటం కొంచెమంత వడ్డీకట్టుకోవటం వస్తే చాలు. మొదటి రెండు కృత్యాలు యేదోవిధంగా రానేవచ్చు. ఇంకా యీమూడోచదువుకి ఓపంతులుగారిని ప్రత్యేకించి తనయింటికివచ్చి చెప్పేలాగున ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు.

వెంకన్నచౌదరి దినక్రమంలో ముఖ్యమైనవి నిద్ర, పేకాట, ఎవళ్ళయినా ఒకళ్ళిద్దరు స్నేహితులు వెంట వస్తే తరచుగా వాళ్ళతో మైనూరుయెడ్లబండిమీద షికారు. ఈ కార్యాలలో ప్రైవేటుమేష్టరుకు యెప్పుడూ అవకాశం చిక్కేదికాదు. అయినా జీతండబ్బుల కోసం రోజు షికారు వెళ్ళేసమయానికి హాజరై ఆబండిమీద హుషారుగా వాళ్ళతోటకు వెళ్ళి రెండుమామిడి పళ్ళో రెండు నారింజకాయలో తెచ్చుకునేవాడు.

అది పదియెకరాలతోట గనక అందులో అనేక విధాల ఫలవృక్షాలు పూలచెట్లూ కూడా వుండేవి. నాటి సంరక్షణ నిమిత్తం అందులో వీరడనే ఒకపెద్ద మాల ప్రస్తుతం కాపురం వున్నాడు. వాడి తాతా తండ్రులు కూడా ఆ తోటమీద కావలాకాసి జీవనము చేసినవారే. నాగయ్యచౌదరికి వీరడు మూడుతరముల పాలేరవటంచేత అతనియందు నమ్మకంజాస్తి. వీరడు ప్రతినిత్యం ఉదయం కాయలుపండ్లు సాయంత్రం పూవులు నాగయ్యగారికి తెచ్చియిస్తూ వుండేవాడు. తనయింటికి సరిపడుపళ్ళు పోను మిగతావానిని షావుకారు నాగయ్య వీరడిచేత నే అమ్మించి డబ్బుతీసుకొనేవాడు. పూలుమాత్రం అమ్మించేవాడు కాడు.

వీరడు వుండటకు ఆ తోటమధ్య ఒక నిట్టాడిపాక వుంది. అందులో అతను అతనిభార్య రత్తి మరి యిద్దరు పిల్లలు నివసిస్తూవుంటారు. అది వాళ్ళ స్వగృహంగా అవటంచేత వాళ్ళకు సౌఖ్యమంతా అక్కడేవున్నట్లు తోచేది. అయినా యేంతక్కువ. ఆ తోటలోనే ఓ మోటబావి. కావలసినంతస్థలం. చుట్టూ ప్రహరీగోడ. నిత్యం యేవో ఫలాలు. అన్నిటికన్న అందమైనవి పూలు ఇవన్నిటిచేత అదో నందనవనం లాగుండేది.

రత్తి అందమైనమనిషి. ఇరువదినాలుగు సంవత్సరాల వయసు. కొంచెం కాలిపొడగరి. పలాచటి మనిషి చామనచాయ నీలాలవంటి వెంట్రుకలు ఆ కనుముక్కుతీరు చూచివుంటే భట్టబాణుడు కాదంబరిలో యింకో డోసు తగిలించేవాడే. ఆ రత్తిని పువ్వులలోపెట్టి పూజించుకుంటూ దేవేంద్రుడులా భోగం అనుభవిస్తూవున్నాడు వీరడు. వీరడికి రత్తిని కావక పోతే జీవితమే లేదు. అతని క్షుద్రజీవితంలో రత్తి ఒక పెన్నిధిలా దొరికింది. వీరడి హృదయంలో తనను స్వర్గానికి తీసుకెళ్ళినా నరకకూపంలో పడద్రోసినా రత్తియే అనిపించేది. రత్తి అట్టి తెలివితేటలుగలది కూడాను. అయితే కొంచెం మెత్తనిదిల్ల.

వెంకన్నచౌదరి తోటకు వెళ్ళినప్పుడల్లా రత్తిని కన్నులపండువగా చూస్తూవుండేవాడు. రత్తీ వీరడు కూడా దొరగారు వచ్చారని ఆ తోటలో చెట్లన్నీ చూపిస్తూ యివ్వాళ యీ దానిమ్మచెట్టుకు చిలకలు యెగబడినవని, యీ రోజు యీ బత్తాయి చెట్టుకు బుట్టలు కట్టవలెననీ, యీ దినం యీ గులాబిచెట్టు కొమ్మలు కత్తిరించవలెననీ, యీ సాయంత్రం యీ మల్లెచెట్టు ఆకులన్నీ దూయవలెననీ చూపిస్తూవుండేవారు. అతను వాటిని సంతోషంగాచూస్తూ యింటికి వెళ్ళేటప్పుడు తానుకోసిన పూలలో మంచివియేరి రత్తికి, పండ్లలో కొన్నిమంచివి వీరడికి యిచ్చేవాడు. వాళ్ళు ఒకళ్ళొకళ్ళు ముసిముసి నవ్వులతో పుచ్చుకునేవాళ్ళు.

ఒకరోజున వెంకన్నచౌదరి ప్రొద్దుననే భోజనంచేసి మైనూరెడ్లబండిమీద ఒక్కడే తోటలోకి వెళ్ళాడు. నాటిదినం వీరడు నారింజకాయలు చాలా దిగుటచేత గ్రామంలో ఖర్చుకావని బండిమీదకట్టించుకుని బస్తీ వెళ్ళాడు. వెంకన్న బండిదిగి తోటకువెళ్ళి రత్తిని పిలిచాడు. ఇరువురు తోట అంతా తిరిగారు. ఆ రాత్రి పూసిన గులాబిపూలన్ని వెంకన్న తన వుత్తరీయంలోకి కోసుకున్నాడు.

చెట్లన్నీచూచి పాకవద్దకువచ్చినారు. వెంకన్న ఆ పంచాదిలో చదికిలబడి రత్తినిగూడ కూర్చోమన్నాడు. రత్తియింట్లో యేడుస్తూన్న చంటిపిల్లవాణ్ణి ఎత్తుకుని వచ్చి పాలిస్తూ కొంచెమంత ఎడంగా కూచుంది. వెంకన్నచౌదరి ఆ మాటలు యీ మాటలు మాట్లాడుతూ రత్తిచేత మళ్ళీ మాట్లాడిస్తూ, తనకు చాలా పెళ్ళిసంబంధాలు వస్తున్నాయనీ, అందులో ఓ సంబంధం కుదరబోతోందనీ, ఆ పెళ్ళికూతురు రత్తి అంతచక్కందని అంతే పొడుమని ఆ కళ్ళుకూడా అట్లాగే మెరుస్తాయని మాట్లాట్టం ప్రారంభించాడు. రత్తి అన్నివిషయాలు

నిజమే అనుకుంది. తన ఆసామి పెండ్లికి తనుకూడా చాలా సంతోషించింది. కాని అంకలో వెంకన్న చౌదరి అందుకుని 'నాకు యిప్పుడు పెండ్లాడటం అందులో ఆ పిల్లను పెండ్లాడటం అంతగా యిష్టంలేదు. ఎందుచేత నంటే ఆ పిల్ల నీకంటె చక్కందికాదు. నీకంటె చక్కని పిల్ల దొరికితేగాని పెండ్లిచేసుకోవాలని యిష్టం లేదు' అన్నాడు.

'ఏం నేనంత చక్కనిదాన్నా' అంది రత్తి వెకిలిక లాడుతు.

'నిజంగా రత్తీ' నీ చక్కదనాన్ని వెయ్యికళ్ళతో చూస్తావుంటా;

పిచ్చిపిల్ల ఆ మాటలలో వ్యంగ్యము గ్రహించుకో లేదు.

'అయినా దొరలకు నాతో వంతేమిటి. మా దొర లెప్పుడోయింటికి వస్తారా. మాకు కొత్త దొరసానమ్మగా రెప్పుడొస్తారా' అని తలచుకుంటావుంటాము.

'దొరసానమ్మ వచ్చేంతవరకు నువ్వే దొరసాని వెందుక్కూడదు రత్తీ' అంటూ కొంచెమంత దాపుకి జరిగాడు వెంకన్న చౌదరి.

'నేనెట్లా అవుతాను దొరా' అంది అమాయికపు మొగంతో రత్తి.

'నేను నిన్ను చేస్తాను. అవతావా రత్తి' అన్నాడు.

'వద్దు దొరా, నన్ను నీపాలేరును యీపసిపిల్లల్ని యిట్ల బ్రతకనియ్యి' అంది.

వెంకన్న చౌదరి నిర్విణ్ణుడైపోయాడు. మామూలు ప్రకారం కొన్ని గులాబిపూలిచ్చి 'రత్తీ, యివి నువ్వు పెట్టుకుంటే బాగుంటాయి పెట్టుకో' అన్నాడు. రత్తి పూలు తనసీలాలకొప్పులో సర్దుకుంది. అక్కడ వంకరలావుంది చూడు నేసర్దుతానని చౌదరిలేచి రత్తి తలమీద చెయ్యివేశాడు.

రత్తి గ్రహించుకుని 'చాల్లెండి దొరా' అని చెయ్యి పుచ్చుగుంది.

వెంకన్న రత్తిబుగ్గమీద తట్టుతూ 'రత్తీ' అని యేమో చెప్పబోయాడు రత్తి కొంచెం కోపం తెచ్చుకుని 'వెళ్ళండి కాకుంటే పెద్దదొరతో చెప్పుతా'నంది.

చౌదరి మాట్లాడకుండా వెళ్ళిపోయివాడు.

3

మూడుసంవత్సరాలు గడిచినాయి షావుకారు నాగయ్య కాలంచేశాడు. ఆకాలంలో రత్తికి వెంకన్న చౌదరికి యిట్టి సంఘట్టనము లెప్పుడూ జరుగలేదు. వీరడు రత్తి మామూలు సుఖంగా మామూలు ఆనందంతో ఆతోటలో కాలక్షేపం చేస్తున్నారు. చౌదరికి కూడా పెండ్లిఅయింది. ఒకపసిపిల్లవాడు గూడా కలిగాడు.

ఓరోజు వీరడు మామిడికాయలబండీ తోలించుకుని బస్తీ వెళ్ళాడు. వెంకన్న చౌదరి ఆ అవకాశంలో తన తోటలోకి వచ్చాడు. రత్తి వచ్చి కొత్త మొక్కలనీ పాత మొక్కలనీ చూపించింది. అన్నీ చూచింతరువాత వెంకన్న చౌదరి వీరడి పంచాదిలో కేవిడీ వేశినాడు. రత్తిగూడా కూర్చుంది. ఆకబుర్లు యీకబుర్లూ మాట్లాడుతూ వెంకన్న చౌదరి,

'రత్తీ ఎన్నాళ్ళనుంచో నీమీద ఆశ, నెరవేర్చక పోతివిగదా' అన్నాడు. రత్తి భయము ఆశ్చర్యము చూపుచూ' ఏలినవారికే యిట్టిది కలిగితే మాకింకా దిక్కెవరు' అంది.

కాదు రత్తీ నువ్వుచాలా అందమైన దానివి అందుచేత నీమీద ఆశ. కాని నువ్వు వెనక మాఅయ్యతో చెప్పుతానన్నావు కనూ! భయంచేత వదిలిపోవాల్సి వచ్చింది అనాడు. కాని రత్తీ! నన్ను ఒక్కపర్యాయము'

దొరా తమపాలేరుదానితో యిట్లామాట్లాట్టం తగదు వదిలివెయ్యండి అంది రత్తి.

వెంకన్న 'రత్తీ నీకు చీరెలు, కావలసిన వస్తువులు నీ పిల్లలకు చొక్కాలు అన్నీ తెచ్చియిస్తాను. నా దీ కోరికమాత్రం......' అన్నాడు.

రత్తి వెంటనే అందుకొని దొరా ఇప్పుడు అనుభవించేవన్నీ తమరు దయచేసినవి కావా. ఈ అల్లరి ఒకటి కలిగించిన మాదొరవు నిన్ను అల్లరిపాలుజేసి నేను అల్లరి పడటం యిష్టంలేదు అంది అతి దీనంగా.

'మరుమాట చెప్పకురత్తీ,' నీకొరకు యేమివచ్చినా జంకను. నామాట కాదనకు' మని చెయ్యిపట్టపోయినాడు.

రత్తి పరుగెత్తి తనపాకలోదూరింది. వాడుకూడా

లోపనూరి రత్తిని పట్టుకున్నాడు. రత్తి విదలించుకుంది. చౌదరి కొంచెం కోపంతెచ్చుకుని, 'ఎన్నివిధాలుగా నిన్ను బతిమాలినా నీమంకుతనం విడవవు. పెంకిపిల్లవు నీవు ఒప్పుకపోతే ఏమౌతుందో తెలుసా, మీరు నా తోటవిడిచి పోవలయును. ఇక్కడనుంచి నేనేమీ మీకు యివ్వను. నన్నుకాదని మావూళ్ళోవాళ్ళు వీరడికి ఏమీ యివ్వరుగదా. మీకు చిట్టెడ గింజలుగూడా పుట్టనివ్వను. నువ్వు నీపిల్లలు నీవీరడు అంతా మాడిపోవలసి వస్తుంది. జాగ్రత్తగా ఆలోచించుకో' అన్నాడు చెయ్యివదలి వెనుకకు తిరిగి.

వాస్తవానికి జరిగే పరిస్థితులుగూడా యిటువంటివే. వీరడు రత్తి ఆతోటలో అఖండసౌఖ్యం అనుభవిస్తున్నారు. ఆచెట్లూ ఆపూలూ ఆపండ్లే కాకుండా చాలినంత డబ్బూ బట్టలు అన్నీ దొరుకుతున్నవి షాహుకారుగారింటినుంచి !! ఇదికాదని పొమ్మంటే ఆ వూళ్ళో గిద్దెడు గింజలైన పుట్టనిమాట వాస్తవమే. పోనీ పొరుగూరుపోతే యిల్లులేదు. వీరడు కూలినాలి చేసి పగలల్లా చమటవోడ్చి చీవాట్లు దెబ్బలుతిన్న దినమునకు వచ్చు కూలి మూడణాలు మాత్రం. దీంతో ముగ్గురు పిల్లలు మొగుడూ తనూ జీవించేదెల్లా అందులో వీరడంటే కళ్ళతో కాస్తోందిరత్తి తను వ్యథనొందినా వీరణ్ణి సుఖపెట్టాలనే కోరికగలది.

ఒక్కతడవ పరిస్థితులు తలుచుకుంది నిర్జీవమైన కళ్ళతో చూచింది. ఆతోట బయటిప్రపంచం అంతా అంధకారమయంగా కనిపించింది. తనసౌశీల్యంకోసం తనప్రాణంకంటే అధికంగా ప్రేమించే వీరణ్ణి పిల్లలను హింసపెట్టటం న్యాయంకాదనుకుంది. ఆఆలోచనా పరంపరలోనే కళ్ళనీళ్ళు కాల్వలై పారుతూంటే అవ్యక్తస్వరంగా 'మీ చిత్తం' అన్నది రత్తి. పాపం!

౪

వీరడికి తనులేకపోతే లోకమేలేదుగనుక రత్తి యీ అవమానానికీ ఆత్మహత్యా ప్రయత్నాలేమీ చేయలేదు నిజంగా వాళ్ళిల్లిప్పుడు సమస్తవస్తువులతో నిండివున్నది. షాహుకారుగారింట్లో ప్రవేశముగ వీళ్ళింట్లోనే వుండేది. కొన్ని నెలలు గడిచినాయి.

వీరడికి రత్తి ప్రవర్తనమీద కొంచెంకొంచెము అనుమానం మధ్యమధ్య తగిలింది. కాని ఆయిద్దరికి గల అన్యోన్యప్రేమ దానిని తోలుతూవుండేది. ఇట్లుండగా గ్రామమంతా షాహుకారు వెంకన్న రత్తిని వుంచుకున్నాడని పుకారుపుట్టింది. ఇది పాకిపాకి ఓనాడు వీరడి చెవులోకూడా పడ్డది. దీనితో రత్తివిషయం బాగా అనుమానంలోకి వచ్చింది. రత్తి తనవిషయంలో యింత అన్యాయం చేస్తుందా అనుకున్నాడు. కాని షాహుకారు వెంకన్న తనమీద యింత అభిమానం చూపడానికి ఏదో ప్రత్యేక కారణం వుండాలనుకున్నాడు. పోనీ అడిగితే అని అతనికి తోచింది. కాని వారియువురమధ్యవున్న ప్రేమ తానే అపవిత్రత చేస్తాడేమోనని తోచిందో యేమో అడుగుటకు సంకల్పించుకోనలేదు. కాని అనుమానపిశాచాన్ని వదులుకోనలేదు.

ఓరోజు వెంకన్న చౌదరి తోట చూడటానికి వచ్చాడు. వీడు రత్తి తోట చూపిస్తున్నారు వీరడు ముందు నడుస్తున్నాడు. వెంకన్నచౌదరి తరువాత రత్తి పక్కగా నడుస్తోంది. సందుచూచి వెంకన్న రత్తిబుగ్గ గిల్లినాడు. రత్తి చిరునవ్వునవ్వింది. అనుమానం అవరించిన వీరడు దీన్ని క్రీగంటచూచినాడు. కోపం తమాయించుకున్నాడు. చూడనట్లేనటించి ఆ సామిని యింటికి పంపేశాడు

రత్తి దోషిఅని నిర్ధారణయింది. తన్నింతగా లాలించి పూజించే రత్తి యిల్లా అయిపోతుందని స్వప్నేపి అనుకోలేదు. ఇటువంటి కళంకినిని చూడనైనా తలచుకోలేను. దీన్నెట్లా విసర్జించటమని ఆలోచించాడు. ఇక రత్తిని భరించలేననుకున్నాడు. నమ్మకద్రోహమునకు నమ్మకద్రోహమే ప్రతీకారమని యోచించి నిశ్చయించుకున్నాడు.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలయింది రత్తి మామూలుగా నీళ్ళకుగాను మోటబావివద్దకు వెళ్ళింది. వీరడు కూడా వెంట వెళ్ళినాడు రత్తి నీళ్ళకుగాను చేద నూతిలో వైచినది. నీరు పైకిలాగుతున్న సమయం చూచి వీరడు రత్తిని బావిలోకి ఒకతోపు తోశినాడు. అంతే. అయిదునిలువుల మోటబావికి రత్తి ఆహారమయింది.

రత్తి పడేపడటంతోటే వీరడిమనస్సు చలించింది. వాడు వెంటనే చేతులెత్తి మా రత్తి బావిలో పడ్డదండోయని అరవటం మొదలెట్టాడు. నాలుగుపక్కల జనం పోగయ్యారు. వీరడు బావిచుట్టూ పరవళ్ళు తొక్కుతున్నాడు. ఎవరో బావిలోదిగారు. కాని రత్తిప్రాణాలు అదివరకే పోయినాయి. శవాన్ని బైట పారేశారు. వారు వీరు ఎట్లాపడిందని అడగ్గా నేనే తోశాను మాదొర చంపాడు అని ఏడ్చినాడు. ఎవరడిగినా యిదేస్మరణ. గ్రామమునసబు వెట్టిని కాపుపెట్టి పోలీసుస్టేషనుకు తెలియపరచెను. ఆ రాత్రే పోలీసు భటులు వచ్చి వీరణ్ణి పట్టి కట్టుకుపోయారు. సాహుకారు వెంకన్నకూడా వెంట వెళ్ళినాడు.

✂

మరునాడు మేజస్ట్రేటువద్ద వెంకయ్యచౌదరి మీదను వీరడిమీదను రత్తిని చంపినారని కేసుపెట్టినారు పోలీసువారు. వెంకన్నచౌదరి యీ కేసుతో తనకేమీ సంబంధంలేదనీ తానా మధ్యాహ్నం తోట కేసి వెళ్ళనే లేదని వాదించినాడు. వీరడుకూడా వెంకయ్య నాటి మధ్యాహ్నం తోటవైపుకే రాలేదని తనే రత్తిని రెండుచేతులాపట్టి బావిలో త్రోశానని చెప్పుతూ తన దొరగారే చంపారని చెప్పినాడు. మేజస్ట్రేటు యీ అసందర్భంగావున్న వాజ్మూలాన్ని తఱచి తఱచి అడిగాడు. వీరడు అన్నీ తనేచేశానని ఒప్పుతాడు కాని ఆఖరుమాట దొరగారు రత్తిని చంపారని మరచిపోడు. అతని బంధువులంతా అతని చుట్టూ జేరి 'యేంటీ అవకతవకమాటల'ని మందలించి సరిగా చెప్పుమన్నారు. 'అవును నేనే త్రోశాను, రత్తి చచ్చింది. దొరగారు చంపాడు. సరిగానే సెప్పుతున్నాను' అని అవురుమన్నాడు వీరడు. అక్కడున్న వారందరూ యితనికి పిచ్చియెత్తిందని నిర్ధారణచేశారు. ఆ మాటలువిన్న వీరడు పకాపక నవ్వాడు. కేసు సెషన్సును పంపబడ్డది.

సెషన్సు విచారణలోను వీరడు వాజ్మూలమీ ప్రకారమే యిచ్చాడు. కాని సాహుకారు వెంకయ్య ఎట్లా చంపాడంటే యేమీచెప్పడు. పోనీ అమాట మానుమని బోధించారు వాళ్ళవాళ్ళు. అది మానడు.

వీరడిబంధువులంతా ఎల్లాగైనా వీరణ్ణి బ్రతికించుమని ఒకన్యాయవాదిని వేసుకున్నారు. అతడు వీరణ్ణి రహస్యంగా ఒకచోట కూర్చోపెట్టుకొని రకరకాల విధాల బుజ్జగించి బ్రతిమాలి మీదొర ఎట్లుచంపాడో చెప్పుమన్నాడు. వీరడు ఆరహస్యం బయటపెట్ట దలచుకోలేదని నిష్కర్షగా చెప్పాడు. వకీలు 'నీకు వురిశిక్ష విధిస్తారు' అని భయపెట్టాడు. 'నేను దానికి ఎప్పుడా అని ఎదురుచూస్తున్నాను' అన్నాడు వీరడు. వకీలు తెలివిగా 'చచ్చిపోవుటకు పూర్వము నీదోషములు సమగ్రముగా చెప్పుకుంటే భగవంతుడు నిన్ను క్షమిస్తాడు చెప్పుకొమ్మ'ని చెప్పినాడు.

వీరడిబుద్ధి తిరిగింది. భగవంతుడు 'మారత్తినికూడా క్షమిస్తాడా,అని అడిగినాడు.వకీలు ఔనన్నాడు. వీరడు జరిగినవిషయమంతా పూసగుచ్చినట్లు చెప్పినాడు. చెప్పి 'మారత్తిని మాదొరగాదంటండి చంపింది బాబయ్యా నన్ను పిచ్చివాడంటారు'అన్నాడు. వకీలు ఈవిషయమంతా రేపుకోర్టులో చెప్పుకోమన్నాడు కాని వీరడు నిరుత్తరుడయాడు. చెప్పకపోతే వురిశిక్ష పడుతుందన్నాడు వకీలు నేనదేకోరతానన్నాడు వీరడు.

మరునాడు వకీలు జరిగినదంతా చెప్పి ఒకరిద్దరు సాక్షులచేతకూడా చెప్పించాడు. కాని యీ విషయము నమ్మేవారెవరు. వీరడు ఏమీచెప్పడు. తనే తోశానని దొర చంపాడని చెపుతాడు.

తీర్పరుల అభిప్రాయం న్యాయాధికారి అభిప్రాయం ఏకీభవించింది. వీరడు రత్తిని హత్యచేసి మతిచెడి తన దొరమీద త్రోయటానికి అబద్ధములాడుచున్నాడని నిర్ధారణ చేసినారు. ఉరిశిక్ష విధించినారు. వీరడాశిక్షను సంతోషంగా విన్నాడు. పోలీసువారు వచ్చి వీరణ్ణి వెంటపెట్టుకొని పోయేసమయాన వీరడు సాహుకారు వెంకయ్యవంక తిరిగి 'నిజంచెప్పు దొరా' నువ్వుగాదు మా రత్తిని చంపింది? అన్నాడు. వెంకన్నచౌదరి కొయ్యబారిపోయినాడు.

గ్రుడ్డిలోకం ఎలా నిర్ణయించినా నిజానికి ఎవరిదీ పాపం!

—హరి రాధాకృష్ణమూర్తి.